

der er kommet frem ude paa Nørrebro. Jeg har ogsaa erkendt i mit første Foredrag, det var ikke der, jeg frygtede for, at der skulde finde Ulemper Sted, og det var heller ikke denne Mangel paa Friluft, som der var Tale om. Nej, det er virkelig det, som ved ogsaa den ærede sidste Taler havde forstaaet, det var Manglen af et Sted, hvor den kjøbenhavnske Ungdom kan tumle sig. Naar den ærede Taler henviste Ungdommen til 34½ Td. Land, som den ærede Krigsminister faar ude ved Vibenshus, saa vil jeg for det første sige, at det, der ligger ude ved Vibenshus, er alt for langt borte fra Fattigkvartererne. Naar man mindre Børn kan man ikke godt sende saa lang en Vej ud, naar de skulle bevæge sig i fri Luft. Det er det ene, og det andet er, at den ærede Taler jo ikke kan give den allerfjerneste Garanti for, at Militæretaten vil finde sig i, at dette Areal af 34½ Td. Land bliver holdt aabent til Publikums Benyttelse, saaledes som Fællederne blive det. Dermed falder jo Betydningen deraf bort. — Den ærede Taler nævnte, at denne Overenskomst ikke er videre fordelagtig for Kommunalbestyrelsen. Ja, jeg tror dog virkelig, den er saa fordelagtig, at Kommunalbestyrelsen kunde nok paatage sig det Offer, hvis det er et Offer, at lade et vist Areal — og det skulde navnlig være et Areal af Blegdamsfælleden eller Østerfælled — ligge hen som en Park eller som en Sportsplads; disse tre Fælleders 270 Tønder Land har Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse nu ikke anden økonomisk Fordel end den ringe Betaling, den kunde faa ved disse saa Kvæghøveder, der græsser derude om Sommeren, og det bliver vist kun, naar det kommer højt, et Par Tusinde Kr. I Stedet for denne økonomiske Hensende saa lidet sigende Ejendom, faar Kommunen af disse tre Fælleder 197 Tdr. Land til fuldstændig fri Benyttelse, og det de bedste Dele af Fællederne, navnlig dem, der ligger i Nærheden af Østerbro og Blegdamsvejen, altsaa Arealer, hvor Grundene allerede i dette Øjeblik ville have en meget betydelig Værdi. Hvorledes det ærede Medlem saa egentlig kan regne ud, at denne Handel er daarlig for Kommunalbestyrelsen, forstaar jeg ikke. Selv om han, hvad man naturligvis maa, tager Hensyn til, at der er de Arealer ude ved Hellerup, Ryvangen og Bogummandsmarken, som Kommunalbestyrelsen maa ofre, Arealer, der ikke have nogen overdreven stor Værdi, og som Kommunen vist ikke har nogen stor Indtægt af, det jeg ved, og dernæst de 100 Tønder Land ude paa Kristianshavns Fælled, som virkelig heller ikke har nogen stor Værdi, saa tror jeg vist,

at man straks, endog saa ved et flygtigt Blik, kan sige, at den Handel er overmaade gunstig for Kommunen. Og den kan ogsaa godt tage en lille Servitut derpaa, ligesom den har forlangt, at Staten skal tage en meget stor og omfattende Servitut.

Jeg glemte, da jeg forrige Gang havde Ordet, at hentyde til en Realitetsmangel ved den Vending, som kom ind i Folketinget, og som jeg synes, man maa have Opmærksomheden henvendt paa. Det er med Hensyn til den foreslaaede Forkøbsret. Den er ikke indrettet saaledes som ellers en Forkøbsret er, nemlig at Kjøbenhavns Kommune skal kunne købe Arealerne for den Købesum, som en anden vil give til den Tid. Paa den Maade bestemmes ikke Købesummen. Den bestemmes heller ikke ved Takstation af villige Mænd, som der kunde være god Mening i. Nej, den bestemmes over en Bank til 10,000 Kr. for hver Tønde Land. Det er disse Arealer, som for hvert Areal's Bedkommende samlet skal overdrages, der fastsættes til en Værdi af 10,000 Kr. pr. Tønde Land. Men der er naturligvis allerede nu og vil i Fremtiden være en meget betydelig Forskel paa Værdien af disse Arealer, enten de ligger helt ude ved Hellerup eller ved Blegdamsvejen eller der i Nærheden, og dog skal det altsammen sættes til samme Værdi, nemlig 10,000 Kr. pr. Tønde Land. Det forekommer mig rigtigt nok, at det er en meget uheldig Maade at fastsætte den Købesum paa, som Kommunalbestyrelsen skal give. Det vil blandt andet kunne føre til, at Kommunalbestyrelsen nok vil overtage de Arealer, som meget billigt ansættes til 10,000 Kr., men derimod ikke de Arealer, for hvilke 10,000 Kr. maaske kan være en meget høj Pris. Man kan ikke paa Forhaand bestemme en Pris for Arealer i Nærheden af en By, som man kan udville sig mere eller mindre, idet man ikke kan sige, hvad de ere værd om 35 Aar. Derfor synes jeg ikke, man kan blive staaende ved denne Bestemmelse. Man maa se at finde en anden Maalestof til at bestemme den Købesum efter, som der i sin Tid skal gives. Dette fører mig til vedvarende at sige, at jeg synes nok, denne Beslutning fortjener at ses noget mere efter i Sømmene, end det andet Ting har gjort, og da Sagen i det hele jo er af saa stor Vigtighed, antager jeg ogsaa, at man til Trods for det sene Stadium i Samlingen vil finde det rigtigt at lade et Udvalg se noget nærmere derpaa.

Rundsen: Da det ærede 3dje kongevalgte Medlem (Rahfer) talte, havde jeg ventet, at han som Medlem af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vilde have udtalt sig i